

Świadek - Robakowski

W 2022 roku kolekcja dzieł Miejskiej Galerii Sztuki w Łodzi powiększyła się o dwie realizacje Józefa Robakowskiego – cykl fotografii „Czeluście” (1978-2014) oraz jedną z najbardziej znanych prac wideo, studium koncepcyjne „Widok z mojego okna” (1978-1999). Nagranie z komentarzem autora stanowi unikalny zapis rzeczywistości rejestrowanej przez artystę w okresie ponad 20 lat, z okna bloku mieszkalnego w centrum Łodzi, tzw. łódzkiego Manhattanu. Ten niezwykle materiał video-filmowy o mieście i jego mieszkańcach końca XX wieku utrwalił atmosferę ówczesnych przemian i sprowokował do przypomnienia tego okresu widzom Galerii.

Wystawa „Obrazy i dźwięki. Gnuśne lata 80.” za pomocą kolażowych nagrań wideo, fotografii, świadectw akcji i archiwaliów opowiada o fragmencie historii najnowszej. Prezentowane realizacje artystyczne powstawały z potrzeby pokazywania indywidualnego obrazu wydarzeń i nastrojów społeczno-politycznych lat 80. XX wieku. Ekspozycja jest dokumentem o Polsce przełomowych momentów dekady, tworzonym z perspektywy aktywnego artysty żyjącego w Łodzi. Stanowi tym samym retrospektywny wgląd w działania bliskie życiu Józefa Robakowskiego z okresu buntu społecznego, antysystemowego oporu i wiary w to, że wkrótce zmienią się groteskowe zasady obowiązujące w kraju doby stanu wojennego.

Zgromadzone w Galerii realizacje przybliżają obraz miasta, pokazują, czym żyła młodzież czy środowiska twórcze. Prezentują wszystko to, co było interesujące w powstawaniu ówczesnych – skupionych na artystycznym zwrocie przeciwko wojnie i militaryzmowi – prac autora.

Wystawa, korzystając z wideo-filmowej relacji obrazu i dźwięku, ukazuje wybrane, oryginalne, anarchistyczne prace z dekady zmagania twórczych Robakowskiego jako nadal aktualne. Prezentowana jest w mieście, w którym autor od ponad pół wieku mieszka, gdzie rozwijał swoją karierę artystyczną, i gdzie nadal tworzy. Łódź jest bohaterką wielu wydarzeń uwiecznianych przez krytyczne oko kamery Józefa Robakowskiego.

W latach 80. analizowanie języka propagandy poprzez działania artystyczne było alternatywą dla gnuśnego czasu, w którym część obywateli decydowała się na prowadzenie podwójnego życia. Współcześnie rzeczywistość doby PRL-u została wessana przez kulturę remiksu i często jest idealizowana. Branża rozrywkowa korzysta z charakteru i rekwizytów tamtych lat w celu przyciągnięcia nowych konsumentów, znających ten okres absurdów jedynie z prześmiewczych filmów Barei. W Galerii Re:Medium prezentujemy spojrzenie Józefa Robakowskiego, artysty-świadka.

kuratorka: Dominika Pawełczyk